

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1— Din.

Možje, fantje in dekleta!

Prijazna je v trziški župniji podružnica sv. Jurija nad Bistrico. Znamenita je ta cerkva po svoji starosti, po dragocenem ravnem stropu in po izredno lepi legi. Prav je, da je tako lepo oskrbovana in negovana. Pred par leti je Frčarjev oče oskrbel še to, da je bil na zunanjo steno naslikan orjaški sv. Krištof. Kdo ga ne pogleda, če pride v bližino cerkve?

Prav ta slika sv. Krištofa mi prihaja na misel, ko hočem pozvati možje, fante in dekleta k duhovni obnovi.

Naj naznačim legendo o sv. Krištofu:

Bil je pogan, orjak in neustrašen bojevnik. Pa je imel samo eno željo: največjemu in najbolj mogočnemu gospodu je hotel služiti. Poiskal je zato imenitnega svetnega mogotca, da bi bil pri njem v službi. A ni bil dolgo. Zapazil je, da se strese, če zasliši besedo hudič. Menil je, da je pač ta močnejši in zato je šel njemu služiti. A tudi ne dolgo. Šla sta v noči na lov. In naenkrat je pričel grozni gospodar bežati. Bilo je to sredi gozda in Krištof se je oziral okrog, kaj je preplašilo gospodarja. Pa je zagledal v prvem svitu jutranje zarje ob poti veliko znamenje Križanega, pred katerim je molil puščavnik svoje molitve. Puščavnik mu je razložil, koga znači sveto znamenje in v Kristusu je Krištof kmalu spoznal najvišjega in najbolj mogočnega gospoda, katerega je preje zastoj iskal. V službo Kristovo je vstopil. Porabil je svojo veliko telesno moč zato, da je prenašal čez reko popotnike. Več let je izvrševal to delo krščanske ljubezni. Pa je prišel nekoč majhen deček in ga je prosil, da ga prenese čez reko. Krištof je rad postregel. Naenkrat je pa postal deček sredi reke silno težek. Krištofu se je to čudno zdelo, ozrl se je na svoje breme in spoznal v dečku najvišjega Kralja in Gospoda, kateri mu je obljubil nebeško plačilo za zvesto službo.

To je le legenda, a nas mnogo uči. — Tudi nam zlepa ni vsaka stvar vseč. Po višjem in popolnejšem vsi in vedno hrepenimo.

Kako želi učenec, da zapusti pouk in postane samostojen! Kako želi vsakdo napredka pri svojem gospodarstvu in delu sploh. Vsak išče popolnejšega, boljšega, višjega. In če to stremenje resno premislimo, moramo priti do zaključka sv. Avgušтина, ki pove, da je nemirno človeško srce, dokler ne počiva v Bogu.

Že v življenju moramo biti v zvezi, v službi najvišjega Gospoda! Potem bo naše življenje mirno in blagoslovljeno. Potem ne bomo tavalili po blatu zablod in nemirnost naših dni nas ne spravi iz tira.

Gospod nas vedno čaka. Smili se mu vsakdo, ki je zapustil luč in tava v temi. Žalosten je nad tistimi, ki teptajo nebesa, zanje pripravljene. Žarfke usmiljenja pošilja še vsem. Da bi jih razumeli!

Gospod čaka zlasti v postnem času, ki je čas pokore. In v naši župniji čaka letos posebno možje, fante in dekleta, ki imajo v duhovni obnovi priliko, da stopijo in se utrdijo v službi najvišjega Gospoda. Kdo bo to lepo priliko zanemaril? Pač, samo največji nesrečnež! O, da bi jih ne bilo veliko...!

*

Duhovna obnova za možje in fante bo pred praznikom sv. Jožefa. Vodil jo bo vlč. g. Jože Košiček, urednik v Ljubljani. Za dekleta bo pa obnova pred praznikom Marijinega oznanenja in jo bo vodil vseučiliški profesor dr. Alojzij Odar iz Ljubljane. Natančni sporedi bodo označeni v oznanilu v cerkvi.

Nezmotljivo učiteljstvo Cerkve Kristusove.

Znano je, da je bil sedanji sveti Oče Pij XI. navdušen planinec. Nekoč je celo noč prebdel na visokem gorskem grebenu. Bilo je to pač nekaj strašnega. Povsod sama tema in pod njim globoki prepadi! A z vztrajnostjo in zaupanjem je pričakal zlatega jutra.

Teža sedanjega časa pritiska tudi na vidnega glavarja sv. Cerkve. A nad človeško temo, zablodo in hudobijo vidni po-

glavar božje ustanove mirno in v vseh položajih prisluškuje besedi Kristusovi, ki jo je za sveto Cerkev izrekel. Peklenska vrata jo ne bodo premagala . . . !

Vsako leto, ko imamo obletni spomin kronanja svetega Očeta, se ga še prav posebej spominjamo v svojih molitvah. Prav je tako. Slovesno smo ta spomin obhajali v Trziču v nedeljo 12. februarja. Seveda, še bolj slovesno obhajajo to slovestnost v škofijskih cerkvah. Zgodilo se je to letos v Ljubljani tudi s posebno lepim in pomembnim govorom našega prevzv. nadpastirja dr. Gregorija Rožmana. Razložil je, v čemu je in kako daleč sega nezmotljivost, ki jo ima Cerkev v papežu in v celokupnosti škofov, združenih s svojim vrhovnim poglavarjem. Škof vsak zase ni nezmotljiv v smislu papeževe nezmotljivosti. Škofje so za svoje škofije avtentični učitelji in pričevalci resnice božjih nauk. Ne določa vsak škof sam novih razodetih verskih resnic, ampak razlaga in uči od nezmotljivega cerkvenega učiteljstva že ugotovljene resnice. To je škofovska učiteljska služba, da presodi in pove, ali se kak nauk, mnenje, miselnost, ideja, ki se širi po škofiji, sklada z razodeto versko resnico ali ne. To sodbo morajo škofje vernikom povedati, če vidijo, da se med njimi širijo ideje in mnenja, ki nasprotujejo nauku Cerkve. Za to so poklicani, to je njihova od svetega Duha jim dana dolžnost. Kdo drugi naj bi bil poklican za to? Ali mar kdo, ki ni udeležen na cerkvenem učiteljstvu? Morda tisti, ki je že zdavnaj pozabil katekizem, ki črpa svoje versko znanje iz Cerkvi nasprotnih spisov? Taki naj presoajo, ali se kaka ideja sklada z razodetim božjim naukom? Vsakdo razume, da to ni mogoče. V vsem življenju se prepušča strokovnjakom merodajna sodba samo v vprašanih božjega razodetja naj bi smel biti nezmotljiv razsojevalec vsakdo! Veri in Cerkvi Kristusovi zvest katoliški kristjan bo torej verjel škofu in če se njegova lastna misel in ideja ne sklada z od škofa razloženim naukom Cerkve, bo svoje mnenje spremenil in ga skušal tudi spraviti v sklad z naukom božjim, ne bo pa cerkvenega učiteljstva dolžil zmote, neresnice in laži. Če pa to stori, potem se mora zavedati, da dela proti verskemu nauku Cerkve, je torej proti Cerkvi, proti pravi veri, izpodkupa versko avtoriteto in versko oblast Kristusove Cerkve. To mora Cerkev tem bolj obsojati, če se tako dela pred otroci, ki se v katekizmu uče pravi nauk o cerkvenem učiteljstvu.

Molitev za katoliško vzgojo in šolo.

Švicarski škof dr. Ambühl je odobril za svojo škofijo sledečo molitev:

„Da nam blagovoliš dati matere po svojem Srcu: prosimo Te, usliši nas!

Da daš očetom spoznanje, kako je krščanska vzgoja najdragocenejše dobro, ki ga morajo svoji deci dati za življenje: prosimo Te, usliši nas!

Da blagovoliš nam dati prave katoliške učitelje in da jih obdržiš v katoliškem duhu: prosimo Te, usliši nas!

Da daš, da moške spoznajo, da le katoliški učitelji morejo vzgajati deco za nasledne značaje: prosimo Te, usliši nas!

Da blagovoliš vzbuditi jasno spoznanje in vročo željo po katoliški šoli: prosimo Te, usliši nas!“

Molimo v ta namen tudi mi!

Grobovi.

† Matej Ahačič. Kdo izmed trziških župljanov ni poznal g. Matevža. Ko je župnikoval v Lešah, smo ga nešteto krat srečavali v Trziču, kamor je prihajal po opravkih. V letih zdravja je rad stopil na trziško priznico, da je govoril svojim rojakom, pozneje je zelo rad prihajal k cerkvenim slovesnostim. Zlasti je bil priden obiskovalec žegnanskih opravil v cerkvi sv. Jurija. Pomešal se je kaj rad kar na koru med pevce, da je tudi sodeloval s petjem.

Bil je „Šiškov“ od Svete Ane. Rodil se je 10. septembra 1878. Še isti dan je bil krščen. Zanimivo je to, da je njegov krstitelj še sedaj živ in čil. Krstil ga je namreč tedanji trziški kaplan in sedanji župnik ter zlatomašnik Jožef Lavtižar, ki župnikuje v Ratečah na Gorenjskem. Revna domačija, ki jo je pozneje g. Matevž sam prodal za 2000 goldinarjev, pač ni zmogla stroškov šolanja. Pa nadarjenega dečka so podprli dobrotniki. Zlasti pri tedanjem trziškem šolskem voditelju g. Kraglu je našel kot dijak kar svoj drugi dom. Novo sv. mašo je pel v Trziču leta 1902. Novomašna gostija je bila v Lončarjevem hotelu, kar je pokojni večkrat pripovedoval.

Bil je vedno dober in zgleden duhovnik, natančen v svoji službi, do sebe vedno kar strog. Bolehen je bil pa mnogo let. Pokoro je imel zadnja leta s slabim vidom. Zato je zapustil Leše in se je preselil v Kropo v pokoj. Zadnje mesece je bil pa žrtev

hude živčne oslabeledosti. Iskal je leka v tem, da je silno veliko hodil. Obhodil je zadnja leta vse stezice obširne okolice svojega bivanja in na poti, ki jo je nastopil v duševni nepripravljenosti, ga je dohitela tudi smrt. Bog ga je rešil trpljenja 8. februarja. Pokopali smo ga v Kropi 10. februarja ob veliki udeležbi. Naj počiva v miru!

† **Zofija Pirc.** Rodila se je v Kranju leta 1847 slovečemu zdravniku Tomažu. Obiskovala je pa tržiško šolo in na tej šoli je bila tudi prva učiteljica ročnih del od leta 1875 do leta 1881. Zelo velike zasluge je imela pri ustanovitvi naše dekliške Marijine družbe. Od leta 1898 do leta 1920 je bila prednica družbe in je res živela vsa zanjo. Bila je tudi med orači katoliške prosvete v Trziču. Zbirala je okrog sebe stalno družbenice in jih je uvajala v duhovno življenje, a nudila jim je tudi pravo izobrazbo. Znano je, da je vodila dramatične nastope Marijine družbe. Pa predno je šla igralka na oder, jo je dobra gdč. pokrižala. Še v zadnjih letih onemoglosti in v zadnjem letu, ko je bila prikovana na bolniško posteljo, se je živo zanimala za družbo in krščansko življenje v Trziču sploh. Bog ji je naklonil to milost, da je do zadnjega lahko brala verske liste, na katere je bila tako navezana. S posebnim veseljem je obhajala lani 60 letnico vstopa v III. red sv. Franciška. A povedala je tudi, kako strogo so včasih tretjeredniki živeli. S šopki je včasih krasila božje oltarje in podobne, zbirala je razne predmete za misijone in molitev za sv. Očeta, škofo in duhovnike je bila njena srčna zadeva.

Dne 30. januarja jo je Bog poklical k Sebi. Za lepo življenje in požrtvovalno delo v Marijini družbi, ji je Marija pač izprosilala lepo plačilo!

To in ono.

Vsako leto obhajamo katoličani 25. marca tudi materinski dan. Ob spominu na Marijino materinstvo, se hvaležno spominjamo tudi svojih mater. Mati, žena, to je nekaj velikega v družini in človeški družbi sploh. Lahko velik blagoslov, lahko pa tudi velikansko prokletstvo.

Dobro stran pravih mater lepo označuje veliki državnik Windhorst: „Vpliv žen na vse razmere življenja je nenavadno velik. Ako proučujemo zgodovino, moramo priznati, da so imele žene večkrat večji vpliv na razvoj svetovne zgodovine kot možje. Ako velja to na velikem polju zgodovine, velja to

v veliko večji meri v domačem življenju. Žene varujejo čednost, in za kar se imamo zahvaliti svojim materam, to ima vsak v svojem srcu, ako ni izprijen. Ako izpolnjuje žena kot čuvajka čednosti svojo nalogo z besedo in zgledom pred možem in otroci, tedaj razširja tak blagoslov, kakor si večjega ni mogoče misliti.“

Slaba mati je pa nekaj najbolj groznega na svetu. Kakor umazana reka je, ki se vali s svojim pogubonosnim vplivom skozi desetletja. Kako kvaren je slab vpliv slabe matere, nam dobro pojasnjuje znani zgled: Gospa Ada Jurke, rojena 1740, je bila vdana pijanstvu, tatvini in tudi pohajkovanju. Od potomstva so mogli presojati 709 oseb. Od teh je bilo rojenih 106 nezakonsko; 142 je bilo beračev; 64 jih je prejelo javno podporo; 181 ženskih oseb je bilo vdanih javni razuzdanosti in grehoti; 76 oseb je bilo kaznovanih zaradi zločinov, 7 zaradi umorov. V 75 letih so ti nesrečniki povzročili državi 5 milijonov predvojnih mark raznih stroškov.

Tudi današnjem svetu še velja pomembna beseda papeža Pija IX.: „Dajte nam krščanskih mater in ves svet bo drugačen!“ Molimo v ta namen!

Govore ob pustni tridnevnic bo letos govoril g. kaplan Janez Špendal iz Nakla. Tudi v pondeljek naj bo dosti poslušalcev! Res so mnogi pri delu, a zlasti okolica naj pride tedaj v cerkev. Ravno zaradi vasi, ki pripadajo naši župniji, se vršijo govori popoldne ob tretji uri.

Za Mohorjevo družbo naj zamudniki in novi člani obnovijo naročnino še v začetku marca. Članarina znaša samo Din 20.

Marijine družbe v naši župniji se lepo množijo s svojim članstvom. Na Svečnico smo sprejeli 37 doraščajočih fantov in deklet v kongregacijo Marijino, 19. februarja je bilo sprejetih 15 žena in za zaključek duhovne dekliške obnove bodo pomnožene vrste dekliške Marijine družbe. Tako je prav!

Četrto cerkveno zapoved mora upoštevati vsak katoliški kristjan! Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu in vsaj v velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo. Kdor niti v velikonočnem času ne prejme sv. Rešnjega Telesa, stori smrtni greh. Greh ima zato, ker ne spolni cerkvene zapovedi, razen tega pa mora nase obrniti besede Jezusove: „Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi!“

Oznanila za marec.

1. **Pepelnica.** Strogi post. Ob 3/46 bo slovesen blagoslov pepela in nato pepeljenje, ki se vrši tudi še po šesti sv. maši, katera je orglana. Ta dan je pričetek dobe za izpolnitev velikonočne dolžnosti. Pri nas je mogoče tudi sv. zakramente ob pustni tridnevnic, ki ima za namen duhovno prerojenje, obrniti v ta namen.

3. **Prvi petek v mesecu.** Ob šestih je sveta maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je v župni cerkvi od 8 — 9 skupna molitev svete ure.

5. **Prva postna nedelja.** Službe božje v navadnem redu. Pri šesti sv. maši je mesečno skupno sv. obhajilo mož in fantov.

8., 10., 11. **kvaterni dnevi.** V petek je strogi post, v sredo in soboto je pa dovoljeno jesti meso, a si pri jedi moramo pritrpati.

12. **Druga postna, kvaterna nedelja.** Službe božje so v navadnem redu. Od devete do desete ure dopolne je pred Najsvetejšim ura molitve za duhovnike, za katere se moli po vseh pridigah in pri večernicah tudi predpisana molitev. Pred cerkvi je pušca za reveže Vincencijeve konference.

16. — 18. **Tridnevnic na čast sv. Jožefu.** Vsak večer litanije sv. Jožefa. Ura bo naznačena v oznanilu v cerkvi, ko bo označena tudi točno duhovna obnova za moše in fante.

19. **Tretja postna nedelja in zapovedan praznik sv. Jožefa.** Ob šestih je sv. maša z dvema blagoslovoma. Pri tej sv. maši bo sklep duhovne obnove za moške z govorom in skupnim sv. obhajilom. Ob desetih je sv. maša v cerkvi sv. Jožefa na griču in v župni cerkvi odpade. Popoldne ob 2. uri bodo v cerkvi sv. Jožefa litanije sv. Jožefa, ob 3. uri pa v župni cerkvi slovesne pete litanije Matere božje.

24. **Celodnevno češčenje sv. Rešnjega Telesa za našo župnijo.** Na predvečer po ave Mariji bo oznanjalo polurno zvonjenje češčenje. Ob šestih zjutraj je blagoslov z Najsvetejšim, ki ostane izpostavljeno češčenju do 6. ure zvečer. Sv. maše bodo ta dan ob 6., 7., 8., 9. in 10. uri. Naj ne bo ta dan nikdar cerkev prazna! Za ure molitve naj se razvrstijo: 6 — 7 tisti, ki so čez dan zaposleni, 7 — 8 Dolinci, 8 — 9 Šentanci in Bistričanr, 9 — 11 Tržičani, 11 — 12 šolski otroci, 12 — 1 čč. šolske sestre, 1 — 2 dekleta, 2 — 3 žene, 3 — 4 zopet otroci, 4 — 5 ženske sploh, 5 — 6 moški. Posamezne ure naznanja veliki zvon. Ob šestih zvečer so slovesne litanije Srca Jezusovega in zahvalna pesem.

25. **Oznanenje Marijino, god naše farne patrone.** Zjutraj ob šestih in ob desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je velika slovesna sv. maša z leviti. Popoldne so slovesne litanije Matere božje.

26. **Četrta nedelja v postu.** Službe božje v navadnem redu. Zjutraj pri šesti sv. maši je skupno sv. obhajilo deklet, ki ta dan zaključujejo duhovno obnovo. Natančni spored obnove bo označen v oznanilu v cerkvi.

Vsak petek v postu bo zvečer ob sedmih sveti križev pot in blagoslov z Najsvetejšim.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 5., vesoljna odveza 19. in 25.

Dekliška Marijina družba: za shod in skupno sv. obhajilo duhovna obnova z vsem sporedom.

Marijina družba za žene: shod 12., skupno sv. obhajilo 25.

Fantovska Marijina družba: vse ob duhovni obnovi za fante in može.

Marijina vrtca: shodi po oznanilu v cerkvi.

Velikonočna sv. spoved za vse šole bo obvezna in označena po šolah in v cerkvenem oznanilu.

Mladinska pobožnost: v nedeljo 12. pri večernicah. Bo kratek nagovor za otroke, ki bodo peli pri križevem potu in pri litanijah.

Župnijska kronika za januar 1933.

Januarja v naši župniji rojenih: 12.

Januarja v naši župniji poročeni:

1. **Mandič Ivan**, zasebnik, Tržič, Ljubeljska cesta 46 in **Pretnar Franciška**, zasebnica, Tržič, Ljubeljska cesta 14, poročena 7. januarja.
2. **Zupan Franc**, delavec, Tržič, Ljubeljska cesta 48) in **Perč Angela**, delavka, Tržič, Pot na pilarno 7, poročena 21. januarja.

Januarja v naši župniji umrli:

1. **Mlinar Silvester**, sin delavke, rojen 28. 12. 1932 na Bistrici, umrl 2. januarja na Bistrici 55.
2. **Cundrič Andrej**, sin ključavničarja in šoferja, rojen 15. 9. 1932 v Tržiču, umrl v Tržiču, Pred šolo 5, dne 5. januarja.
3. **Stibilj Stanislav**, sin ključavničarja, rojen 25. 4. 1930 v Tržiču, umrl v Tržiču, Spodnja Preska, dne 6. januarja.
4. **Korun Apolonija**, gospodinja, rojena 8. 2. 1875 v Tržiču, drugič poročena 17. 2. 1919, umrla v Tržiču, Kovaška ulica 1, dne 6. januarja.
5. **Shweiger Alfonz**, samski predilniški mojster, rojen v Tržiču 2. 8. 1905, umrl v Tržiču, Ulica Polaka Viljema 4, dne 12. januarja.
6. **Godnov Janez**, posestnik - užitkar, rojen 7. 5. 1848 v Dolini, poročen 1. 6. 1874, umrl v Dolini 45, dne 22. januarja.
7. **Ahačič Helena**, vdova - gospodinja, rojena 4. 5. 1856 pri Sveti Ani, poročena 7. 5. 1883, umrla pri Sveti Ani 73, dne 23. januarja.
8. **Perko Marija Madgalena**, hči mesarja in posestnika, rojena v Tržiču 20. 7. 1932, umrla v Tržiču, Glavni trg 31. dne 26. januarja.
9. **Bertoncelj Vincencija**, hči brezposelnega, rojena 22. 1. 1932 v Tržiču, umrla v Tržiču, Usnjarska ulica 3, dne 26. januarja.
10. **Mrtvorojenec.**
11. **Pirc Zofija**, samska zasebnica, rojena 5. 5. 1847 v Kranju, umrla v Tržiču, Cerkevna ulica 8, dne 30. januarja.

Januarska poročila od drugod:

1. **Masterl Gregor**, sin služkinje, rojene v Tržiču 44, sedaj bivajoče v Kropi, se je rodil v ljubljanski bolnici 2. 1. 1933.
2. **Kolar Rudolf**, zakonski sin vrtnarja Franca in Roze, Ročenca 1, se je rodil v ljubljanski bolnici 23. 1. 1933.

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk**, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Gvido Rant**, **O. F. M.**
Za Zadružno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič.**